

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Det Radikale Venstre og Grundskyldreformen

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1921

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Det radikale Venstre og Grundskyldreformen.

Det, der berettiger til at kalde *Det radikale Venstre* det mest økonomisk-frisindede af vore politiske Partier, og det, som staar „Retsforbundet“s Venner nærmest, er jo dets i 1916 udformede *Arbejdsprogram* med Kravet om,

at Grundskyldens samlede Beløb bør være *betydelig større* end de nuværende Ejendoms-skatters Totalsum,

at Formue- og Indkomstskatten ændres ved Forhøjelse af Frigrænsen saaledes, at almindelig jævne *Arbejdsindtægter* bliver skattefrie,

at de direkte Skatters Forhøjelse benyttes til en *omfattende Nedsættelse* af den indirekte Beskatning (Tolden).

Og dette Krav blev yderligere ved Landsmødet i Aalborg i Maj 1919 forstærket ved en Resolution, der opfordrer *Regering og Rigsdagsparti* til

„at sætte al mulig *Kraft* ind paa Gennemførelsen af de forelagte Jordreformforslag og for Fremme af det bebudede Forslag om en *Grundskyld af et saadant Omfang*, at den sammen med *Fjærnelsen af Afgifter*, der tynger paa *Arbejde og Forbrug*, kan tjene til at lette Kaarene for det arbejdende Folk“.

Men i gret Mod sætning til disse gentagne og bestemte Løfter til Vælgerne staar Rigsdagsgruppens nølende og usikre Vilje til at holde Løfterne, saa at Henry George-Foreningens Formand, *Jakob E. Lange*, i Foreningens Blad for 30. August 1919 kunde skrive følgende (med vore Fremhævelser):

„Efter den Udtalelse, det radikale Venstres Landsmøde i Aalborg fremsatte, havde man *Grund til at vente*, at der i *Sommerens Løb fra Regeringen* vilde fremkomme Forslag om en *betydelig Grundskyld til Stat og Kommune*.“

Det var jo unægtelig ogsaa paa Tide baade *sagligt*: om man ikke ganske vilde forpasse den belejlige Tid til at give Folket Andel i de uhyre Grundværdier, de senere Aars Udvikling har skabt (og som hidindtil, beskyttede af „Borgfreden“ har faaet Lov til uhindret at gaa i Privatspekulationens Lomme) — og *partimæssigt*: om ikke Offentligheden skulde bringes til at *betvivle Regeringspartiets Vilje* til at gøre Alvor af sine Ideer.

Desværre har vi endnu *intet set fremsat ... og endmindre* hører man til den bebudede *frisindede Toldreform*, der skulde være *Grundskyldens naturlige Følgesvend*. ...

Maaske var det *for meget* at vente, at en Mand, der som *Dr. Brandes* tilhører en *forbigangen Periode*, skulde tage Førerskabet, hvor det gælder de nye Veje, som Demokratiet nu stræber frem ad i Skattepolitik ... o. s. v.“

Det var kloge og modige Ord af *Jakob E. Lange*, der samtidig var og endnu er Medlem af det radikale Venstres Hovedbestyrelse, og

derfor sikkert af Partiets ledende Mænd — saa længe han sidder der — betragtes som en *Garanti* (for ikke at sige „Gidsel“) for, at Langes mange Venner og Meningsfæller, særlig ogsaa blandt Husmændene, vil følge Partiet.

Men efter at Lange udsendte denne Advarsel, hengik der *over ½ Aar*, inden Regeringen fremsatte et — langt fra fuldkommen programmæssigt — Grundskyldforslag — og *uden at den naturlige Følgesvend: Toldloven blot blev omtalt*.

Og i August 1920 udsendte den radikale Rigsdagsgruppe et Valgprogram *uden med en Stavelse at omtale Toldreformen*, uagtet denne nødvendig maa komme til Forhandling i den 4-aarige Valgperiode, som Programmet angaar!

Endelig har Rigsdagsgruppen nu atter — den 6. Marts 1921 — fremsat Grundskyldsforslagene, og ikke alene derved paany *undtadt at omtale Toldreformen*, men endog direkte *udtalt sig imod at knytte Grundskyld- og Toldreformen sammen*, ved at fastslaa, at Grundskyldens Overskud, 8 Mill. Kroner, skal anvendes paa anden Maade, nemlig til at forhøje Frigrænsen for Indkomstskatten, uden særlig at knytte Fritagelsen til de *arbejdsskabte Indkomster*.

Det er da med megen Spænding, at alle Henry George-Venner ogsaa blandt Husmændene (thi ogsaa disse krævede umiddelbart for Landsmødet i 1919 en Grundskyldsreform knyttet til en Toldreform) vil lytte til, hvad der vil ske i saa Henseende ved det radikale Venstres forestaaende Landsmøde i Odense — om Landsmødet vil godkende eller misbillige denne Svigten fra Rigsdagsgruppens Side af Arbejdsprogrammets og Landsmødernes bestemte Krav.

Ikke mindst vil man se hen til *Jakob E. Langes* Stilling dertil — og til Partiet —, om han endnu indtager den ranke og maalbevidste Holdning overfor dette, som hans Udtalelser af August 1919 har Vidne om. Han viste ved Landsmødet i København 1920 Partistyrelsen den Tillid at afvise enhver Tanke om, at Landsmødet indenfor Rigsdagsgruppen burde sikre sig personlige Garantier for, at Landsmødets Vilje ikke blev svigtet. Men faa Maaneder senere spottede Gruppen denne Tillid ved at indvælge i Landstinget som Partiets særlige Førstemand — den samme *Dr. Brandes*, som *Jakob E. Lange* Aaret forud havde — med megen Føje — erklæret at tilhøre en forbigangen Tid, uden Evner til at tage Førerskabet paa de økonomiske Reformers Omraader.

Er *Jakob Langes* Tillid til Rigsdagsgruppen stadig uanfægtet af Begivenhederne?

Vil han deltage i ny Udformning af Programmerne — og godkende, at Førerskabet ved disses Gennemførelse fremdeles er hos *Dr. E. Brandes*?

Landsmødet i Odense den 21.—22. Maj 1921 vil give hans Venner og Meningsfæller Svaret.

Det er jo en stor Sag, hvis Fremme det gælder.

S. Bn.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk